

Derfor er en række kommuner og amter nødt til at skære ned på en række områder. Hvis man ser på ældreområdet, som vi har været inde på før, kan det godt være, der går noget til ældreområdet af de 500 mio. kr., men der er ingen garanti for, at ældreområdet vil se en vækst svarende til de 500 mio. kr. Det løfte har hr. Poul Nødgaard aldrig fået. Det kan godt være, han troede, han fik det, men han har aldrig fået det af regeringen. Det er jeg slet ikke i tvivl om, for her har regeringen selvfølgelig talt ærlig snak.

Med hensyn til sygehusområdet vil man se, at på nogle områder vil der ske forbedringer, godt nok på en meget bureaukratisk måde, men på andre områder må man forvente, at de ikke har råd til det. Så ét er, at man kan tale i tal, som viser, at der er vækst; det, man oplever i kommuner og amter, er, at der vil være et nedskæringsbehov for overhovedet at få budgetterne til at hænge sammen.

Vi synes i virkeligheden, regeringen burde melde ud og sige: Vi mener godt, I kan spare dér, dér og dér. For er det rent faktisk ikke regeringen, der påtvinger kommunerne en række ting? Det kommunale selvstyre, som er så højt besunget, er i realitetens verden sådan, at via en stram økonomisk politik, også via en række ting, hvor man går ind og siger, at på sygehusområdet skal I gøre sådan, på de områder skal I gøre sådan, indskrænker man det kommunale selvstyre.

Men altså debatten synes jeg har været berettiget, og hvis man kan tage den tid, det har taget, til indtægt for, at den var berettiget, så må man sige, at så har den i høj grad været berettiget.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed. (Beliggenhed af apotek og apoteksfilial samt servicemål for apoteker).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsat 4/4 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne takke for formandens overbærenhed med, at jeg kom lidt senere.

Hvad angår dette lovforslag, skal jeg henvise til aftalen om modernisering og liberalisering af apotekervæsenet, som blev lavet i november 2000. Heraf fremgår det, at apotekerne selv kan beslutte den konkrete beliggenhed af apotekerne. Dette kræver så denne ændring af apotekerveksen.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at apotekervæsenet gennem mange år har været centralt styret, og apotekernes frihed til selv at afgøre et apoteks beliggenhed har været stækket i en sådan grad af centralistisk regulering, at man næsten kan associere til fordums tiders planøkonomiske systemer inden for dette område.

Hvem er bedre end apotekerne i stand til at kunne vurdere, hvor et apotek bør placeres af driftsøkonomiske og forsyningsmæssige årsager? Det er nu denne frihed, som lovforslaget giver apotekerne, og det hilser vi meget velkommen i Venstre.

Der vil dog i helt ekstreme tilfælde være behov for, at ministeren også skal kunne gribe ind, og det er i de tilfælde, hvor der er et eklatant behov for, at befolkningen skal have en let tilgængelighed til lægemiddelforsyningen. Derfor skal ministeren kunne beslutte, at en flytning kan ske ved en godkendelse.

Ligeledes er der problemet omkring apoteksudsalg, hvor man kan placere apoteksudsalget i et specifikt defineret område. Det er igen af hensyn til borgernes lettere tilgængelighed til lægemiddelforsyningen. Dagens debat har jo fokuseret meget på de ældre, og det er jo især ældrebefolkningen, som får mulighed for at komme nemt hen og få den medicin, som de har brug for.

Med disse bemyndigelser, som vi nu giver ministeren, er vi ganske klar over, at befolkningen får en let adgang til lægemiddelforsyning, men at apotekerne også får en frihed og en ansvarliggørelse for at drive deres apoteksmæssige virksomhed.

Kl. 21.25

Ved siden af dette indebærer lovforslaget nogle regler om, at der skal opstilles servicemål vedrørende distribution og faglig rådgivning om lægemidler. Det gælder optimering og kvalitetsstyring af apotekets kundebetjening, interne